dosarul nr.2-1287/2025
2-25132030-38-2-15092025-1
Dispozitiv pronunțat public la 26 martie 2026
Hotărîrea integrală întocmită la 15 iunie 2026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 martie 2026 **orașul Rezina**

Judecătoria Orhei sediul Rezina
Instanța având în componenţă:
Preşedintele şedinţei,
judecător Veronica Cuculescu
grefieri Maria Calugher
translator Vera Cotovschi

Cu participarea:

Reclamantului Jurcov Anatolie, născut la *****,

Pîrîtului reprezentantului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Dabija Vasile, împuternicit în baza procurii nr. 2/32 din 06.11.2025,

În lipsa:

Reprezentantului Penitenciarului nr. 16 Natalia Gospodarenco, care prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă,

Reprezentantului SCM „Sfînta Treime", Alexandru Cebanaș, citat legal

examinând în şedinţă de judecată publică, prin intermediul videoconferinței, cererea de chemare în judecată înaintată de Jurcov Anatolii împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina, Penitenciarului nr. 16 Pruncul și SCM „Sfînta Treime", cu privire la încasarea prejudiciului moral și convocarea Consiliului medical pentru a fi efectuate cercetări și expertiză,

a c o n s t a t :

La 15.09.2025, Jurcov Anatolii, a depus o cerere de chemare în judecată către Penitenciarului nr. 17 Rezina, Penitenciarului nr. 16 Pruncul și SCM „Sfînta Treime", cu privire la încasarea prejudiciului moral și convocarea Consiliului medical pentru a fi efectuate cercetări și expertiză.

În susținerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, toate bolile sale au fost confirmate în urma investigațiilor efectuate în PU-16 Pruncul în perioadele: - 15.08.2023–17.08.2023 și 20.05.2024–22.05.2024. Ulterior, a fost supus investigațiilor în perioada 07.07.2025–14.07.2025. Investigațiile includ analize biochimice, hematologice, analize hormonale, ECG, Doppler venos, analize pentru hepatite virale și alte examinări. În paralel, la 10–11.07.2025 a fost consultat în cadrul policlinicii „Sfânta Treime", unde i s-a comunicat verbal că valorile hormonale sunt în

normă. Totuși, rezultatele oficiale din 08.07.2025 indică: TSH = 0,01 IU/ml (și nu 3,6 IU/ml cum i s-a comunicat verbal), calcitonină crescută. Aceste contradicții indică lipsa unei evaluări medicale corecte și complete. De asemenea: - investigațiile privind hepatita B+D din 08.07.2025, indică absența bolii, deși anterior (din 2018 până în 2024) aceasta a fost confirmată constant ca formă cronică activă, ecografia tiroidiană din 09.07.2025 nu respectă standardele EU-TIRADS și nu conține date esențiale (dimensiuni, ganglioni, stadializare), spre deosebire de investigațiile din 2023–2024 unde a fost indicat TI-RADS 4 și suspiciune oncologică, glicemia prezintă valori contradictorii între instituții (6,9 mmol/l vs 4,7–5,4 mmol/l). Aceste
situații demonstrează lipsa unui act medical coerent și complet.

Consideră că pârâții au încălcat dreptul la ocrotirea sănătății și la asistență medicală calificată, drepturile pacientului prevăzute de Legea nr. 263/2005, art.1400-1410 din Codul civil, art. 2 și art. 3 din CEDO (dreptul la viață și interzicerea tratamentelor inumane sau degradante). Acțiunile/inacțiunile acestora au condus la agravarea stării sale de sănătate și la suferințe fizice și psihice.

În susținerea cererii a anexat investigații medicale din perioada anilor 2023–2025 (PU-16 Pruncul și alte instituții medicale), analize hormonale și de laborator, concluzii medicale endocrinologice, investigații hepatologice (hepatita B+D), documente privind examinările Doppler și alte investigații, hotărâri și încheieri judecătorești relevante privind scutirea de taxe. Totodată, a indicat că pârâții dețin, de asemenea, toate documentele medicale relevante.

A solicitat să fie constatată neacordarea serviciilor medicale calificate de către pârâți, încălcarea drepturilor sale ca pacient și a drepturilor fundamentale garantate de CEDO (art. 2 și art. 3), cauzarea intenționată a prejudiciului sănătății prin inacțiune și/sau acțiuni necorespunzătoare, obligarea pârâților la repararea prejudiciului moral în sumă de 15.000 (cincisprezece mii) euro, în mod solidar, să fie dispusă efectuarea unui examen medical complet independent și a unui consiliu medical multidisciplinar și să fie scutit reclamantul de la taxa de stat și taxele de timbru.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. art. 1 400, 1401 – 1403, 1 408 - 1410 Cod Civil, art. 2, 3 CEDO, art. 5, 5^1, 11, 16 din Legea nr. 263 din 27.10.2005 și art. 27 alin. (1-3) al Legii nr. 411 din 28.03.1995.

Prin încheierea din 19.09.2025, reclamantul Jurcov Anatolie a fost scutit de la plata taxei de stat în sumă de 250 de lei și a taxei de timbru în mărime de 200 de lei (f.d.42-43).

La data de 10.10.2025, reprezentantul Penitenciarului nr. 16 Pruncul a depus un demers prin care a solicitat încetarea procesului civil la acțiunea formulată de reclamantul Jurcov Anatolie împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina și Penitenciarului nr. 16 Pruncul, deoarece cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă.

În motivarea demersului a indicat că, conform pretențiilor indicate în cererea de chemare în judecată, reclamantul Jurcov Anatolie a solicitat încasarea sumei de 15 000 Euro pentru pretinse acțiuni și inacțiuni ale personalului medical și

neacordarea corespunzătoare a asistenței medicale vizate. În contextul pretențiilor formulate de reclamant au atras atenția asupra faptului că, aspectele privind pretinsele acțiuni și inacțiuni ale personalului penitenciar și cele referitoare la asistența pretinsă încălcarea a unui drept urmează a fi contestată cu plîngerea către judecătorul de instrucție în condițiile art. 473^1 din Codul de procedură Penală. În același timp, au remarcat faptul că, aspectele legate de asistența medical precară reprezintă chestiuni referitoare la condițiile de detenție, iar examinarea acestei categorii de litigii revine în competența judecătorului de instrucție și are loc conform art. 473^2 – 473^4 Cod de procedură penală. Astfel, în vederea pretinderii unui prejudiciu este necesară constatarea încălcării drepturilor de către partea pîrîtă în defavoarea lui Jurcov Anatolie în condiții expuse supra.

A accentuat că, solicitarea de încasare a prejudiciului depusă de reclamant este subsidiară acțiunii de constatare a condițiilor de detenție sau admiterii unor acțiuni ilegale în privința sa din partea personalului penitenciar. Respectiv, avînd în vedere compentența diferită, prezenta acțiuni poate fi depusă doar după constatarea propriu-zisă a încălcării sau lezării dreptului pretins de reclamant, în corespundere cu normele invocate supra. În asemenea circumstanțe, avînd în vedere caracterul subsidiar al pretențiilor înaintate prin prezenta acțiune în raport cu stabilirea încălcării dreptului pretins instanța civilă nu poate să acorde prejudiciul solicitat în lipsa constatării încălcării propriu-zise a dreptului pretins de
reclamant.

Au menționat că anterior, de către judecătoria Orhei, sediul Telenești la 11.12.2023 a fost examinată o cerere de chemare în judecată similară depsă de Jurcov Anatolii.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. art. 473^1, 473^2 – 473^4 Cod de procedură penală și art. art. 26, 56, 185 alin. (1) lit. q), alin. 4), 265 lit. a) Cod de procedură civilă (f.d.61-62).

La data de 12.11.2025, reprezentantul Spitalului "Sfînta Treime", a depus o referință prin care a solicitat admiterea demersului înaintat de Penitenciarul nr. 16 Pruncul de încetarea a procesului civil la acțiunea formulată de Jurcov Anatolie, deoarece cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă, iar în cazul examinării cauzei civile solicită respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată.

În motivarea referinței a indicat că, IMSP SCM „Sfînta Teime", a examinat petiția reclamantului Jurcov Anatolii, cu nr. J-32 din 11.08.2025 și i s-a comunicat că, medicul endocrinolog care este menționat în actele prezentate de reclamant, la evaluat pe reclamant în baza informațiilor disponibile în timpul consultației, astfel, la examenul ecografic din 09.07.2025, nu sunt date despre noduli, fiind menționate doar date de schimbări difuze ale tiroidei. Concomitent la prima consultație medicul menționează doar date de la testările hormonale anterioare. La recepționarea rezultatelor, în data de 11.07.2025, TSH este diminuat, însă FT_4, FT_3 markeri ce determină activitatea glandei tiroide, sunt nu doar în normă, dar exact în mijlocul intervalului de referință – fapt ce nu impune necesitatea tratamentului medicamentos.

Astfel, din datele amnestice oferite de reclamant (absente în timpul consultației) acesta a fost consultat de medic endocrinolog în 2024, care în baza datelor USG de la acel moment, a recomandat efectuarea punctiei nodulului tirodian – investigație ce poate confirma sau infirma cancerul tirodian. Deși această investigație a fost efectuată în 2024 și nu a fost prezentată medicului endocrinolog pentru stabilirea tacticii ulterioare. Referitor la convocarea consiliilor medicale și monitorizarea evoluției unui caz, poate fi doar efectuate de instituție în care pacientul se află la spitalizare sau supraveghere, în cazul dat, IMSP SCM ”Sfînta Treime” oferă doar servicii consultative contractate cu penitenciarele. În contextual pretențiilor formulate de reclamant atrag atenția asupra faptului că, Instituția Penitenciară nr. 16 Pruncul a înaintat un demers instanței de judecată prin care solicitat, încetarea procesului civil la acțiunea formulată de reclamantul Jurcov Anatolie împotriva CSP Spitalul ”Sfînta Treime”, Penitenciarului nr. 17 Rezina și Penitenciarului nr. 6 Pruncul, deoarece cauza nu urmează a fi efectuată în procedură civilă.

A mai adăugat că, SCM ”Sfînta Treime” susține integral acest demers cu toate argumentele sale și aspectele privind pretinsele acțiuni ale personalului penitenciar și cele referitoare la asistența medical acordată în intituțiile penitenciare reprezintă chestiuni la executarea pedepsei, iar orice pretinsă încălcare a unui drept urmează a fi contestată cu plîngerea către judecătorul de instrucție în condițiile art. 473^1 din Codul de procedură penală.

A atenționat că, aspectele legate de asistența medicală precară reprezintă chestiuni referitoare la condițiile de detenție, iar examinarea acestei categorii de litigii revine în competența judecătorului de instrucție și are loc conform art. 473^{2} – 473^4 Cod de procedură penală. Astfel, în vederea pretinderii unui prejudiciu este necesară constatarea înălcării drepturilor de către partea pîrîtă în defavoarea lui Jurcov Anatolie în cvondițiile expuse supra. Totodată, în virtutea competenței exclusive care aparține judecătorului de drept penal, instanța de drept civil nu este în drept să se pronunțe în privința actelor organului care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare privativă de libertate sau în privința condițiilor de detenție (f.d.55-57).

La data de 01.12.2025, reclamantul Jurcov Anatolie a depus o cerere suplimentară prin
care a motivat că, a primit referința și copia hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) nr. 2-940/23 din 11.12.2023, care nu are nici o legătură cu perioada indicată în prezenta cerere de chemare în judecată. În acea cauză a fost un alt interval de timp, alte circumstanțe și un alt temei juridic, precum și un alt obiect al litigiului față de cel indicat în prezenta acțiune. Mai mult, această hotărâre a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău (Centru), dosarul nr. 2a-734/24. Prin încheierea Curții de Apel Centru în dosarul nr. 2a-734/24 din 25.06.2024, aceasta a fost casată de Curtea Supremă de Justiție și trimisă spre rejudecare la Curtea de Apel Centru, unde se află în prezent pe rol. Pârâții sunt obligați să cunoască acest fapt. Totodată, cererea de

chemare în judecată dosar nr. 2-1287/25 reprezintă o altă perioadă, alte circumstanțe și un alt obiect al litigiului, așa cum este indicat în cererea de chemare în judecată.

A mai indicat că, afirmația pârâților că, acest dosar trebuie examinat conform art. 473^2 –473^4 din Codul de procedură penală contravine legislației, deoarece cauzele privind prejudiciul adus sănătății sunt examinate în baza Codului civil și Codului de procedură civilă, conform Legii nr. 263 din 27.10.2005 „Cu privire la drepturile pacientului", art. 5, art. 5^1, art. 11, art. 16, Legii nr. 411 din 28.03.1995 „Cu privire la ocrotirea sănătății" art. 27 alin. (1)–(3), Codului civil al Republicii Moldova, art. 1400–1410 și Convenției Europene a Drepturilor Omului, art. 2 și art. 3. Mai mult, pârâții înșiși indică faptul că dosarul nr. 2-940/23 din 11.12.2023 a fost examinat de instanța civilă privind cauzarea prejudiciului sănătății, în baza Legii nr. 263/2005, Legii nr. 411/1995, Codului civil art. 1400–1410 și Convenției Europene a Drepturilor Omului art. 2 și 3. Acest dosar a fost anulat de Curtea Supremă de Justiție și se află în prezent la Curtea de Apel Centru. De asemenea, dosarul nr. 2-1039/23 din 09.08.2024, judecat de Judecătoria Rezina și soluționat în Curtea de Apel Nord (nr. 2a-1723/24 din 12.06.2025), se află la Curtea Supremă de Justiție. Toate aceste cauze au fost examinate în procedură civilă, pe aceleași temeiuri juridice. Prin urmare, există o aplicare unitară a legislației, iar instanțele trebuie să o respecte pentru a evita contradicțiile.

Solicită examinarea probelor conform art. 231 alin. (1)–(3) din Codul de executare al Republicii Moldova, care prevede obligația penitenciarului de a avea în personal un medic de familie (medic generalist cu competențe de bază). În PU-17 Rezina nu există medic terapeut și medic psihiatru de peste 4 ani. Instanța nu a menționat acest fapt. În lipsa acestor specialiști, nu pot fi efectuate examinările și tratamentele în termenul legal de 6 luni prevăzut de art. 232 Cod de executare. Se mai solicită constatarea încălcării art. 231–232 Cod de executare și analizarea dacă această situație contribuie la îmbolnăvirea în masă a deținuților. Dacă am fost examinat între 20.05.2024–22.05.2024, iar următoarea examinare a fost la 07.07.2025, a trecut 1 an și 2 luni. Instanța menționează acest fapt, dar nu constată încălcarea art. 232 Cod de executare și nici prejudiciul adus sănătății, deși s-a constatat agravarea stării de sănătate, cu încălcarea art. 3 CEDO. Conform protocoalelor medicale, bolile tiroidiene necesită examinare endocrinologică la fiecare 3 luni. Dacă ultima examinare a fost la 22.05.2024, următoarea trebuia să fie la 22.08.2024. În realitate, examinarea a avut loc la 31.01.2025, adică după 8 luni, ceea ce înseamnă depășirea termenului de 3 ori și agravarea stării de sănătate. Astfel, se solicită constatarea încălcării art. 231–232 Cod de executare, art. 1400–1410 Cod civil, art. 2 și 3 CEDO, precum și constatarea neacordării serviciilor medicale calificate și a prejudiciului grav adus sănătății. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauze împotriva Republicii Moldova că lipsa îngrijirii medicale adecvate constituie încălcare a art. 2 și 3 CEDO. Indică că la evaluarea condițiilor de detenție trebuie luat în considerare spațiul de detenție, condițiile sanitare, alimentația, accesul la medic, apa potabilă, igiena, îmbrăcămintea

și efectul cumulativ al condițiilor și durata detenției. Cauze relevante: Ostrovar c. Moldovei (13 septembrie 2005, §80), precum și alte cauze CEDO.

Prin încheierea protocolară din 14.01.2026 instanța a dispus examinarea cauzei în fond cu pronunțarea asupra demersului înaintat după examinarea fondului (f.d.139).

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul Jurcov Anatolii, în ședința de judecată a menționat că, își susține poziția și consideră că, la cerere, a anexat probe relevante și a făcut referire la temeiurile de fapt și de drept. A indicat cerințele sale și a făcut referire la drepturile pacientului, conform Legii nr. 263 din 27.10.2005, articolele 11 și 16, precum și Codului Civil, articolele 1400, 1403, 1407, 1408 și 1410. Toate aspectele legate de protecția sănătății și drepturile pacientului intră în competența instanțelor civile. De asemenea, în cerere a menționat că, în cadrul investigației medicale efectuate la 7.07.2025, constatările contrazic cartela sa medicală și bolile sale indicate anterior. Afecțiunile menționate în cerere nu corespund cu investigațiile medicale efectuate nemijlocit la Penitenciarul P-16. Hepatita B, E și D sunt boli cronice și incurabile, care au fost diagnosticate anterior și au fost confirmate prin examinări repetate. Cu toate acestea, autoritățile penitenciare afirmă că nu mai este bolnav, ceea ce este neadevărat. A atenționat că, la bolile sale care sunt indicate și anume varicoză, hepatita B și D, necesitatea examinării de către cardiolog etc. Au fost anexate copii ale tuturor probelor care confirmă că a efectuat investigații în cadrul P16 Pruncul în perioada 07.07.2025 – 14.07.2025. Acolo sunt incluse analize biochimice, hematologice și, în general, toate investigațiile efectuate. Dorește să sublinieze că, aceste investigații nu sunt obiective și nu constituie prestarea unor servicii medicale calificate, conform Codului civil al Republicii Moldova, în special art. 1400 și 1410, care stabilesc modul de acordare a serviciilor medicale. Aceste servicii nu i-au fost acordate, mai mult, ele contrazic investigațiile efectuate în anii precedenți. A indicat că este bolnav, fiind diagnosticat cu hepatita B și D în anul 2018. Ulterior, în cadrul investigațiilor repetate, s-a confirmat că boala fie progresa, fie se afla în remisie. Această situație a persistat până în anul 2024, când a fost examinat ultima dată la P16 Pruncul și i s-a comunicat că nu suferă de hepatita B și D, fapt confirmat prin documentele anexate. Însă investigațiile recente indică din nou că este bolnav. Acest fapt demonstrează că investigațiile efectuate nu corespund cerințelor de calitate și legislației aplicabile. Este suficient pentru a concluziona că afirmația potrivit căreia nu suferă de hepatita B și D denotă lipsa de bună-credință și neacordarea unor servicii medicale calitative. Acest fapt constituie temei pentru a obliga efectuarea unei expertize medicale independente, conform Legii nr. 263 din 27.10.2005 privind drepturile pacientului. În temeiul acestor prevederi legale, are dreptul, în cazul dezacordului său sau al rudelor sale cu rezultatele investigațiilor, să solicite o examinare independentă. Hepatita B și D este în formă cronică; aceasta poate intra în remisie sau se poate reactiva, însă, în esență, este o boală incurabilă, care persistă pe viață. Spre deosebire de hepatita C, pentru hepatita B și D nu există tratament curativ.

De asemenea, menționează că nu a fost examinat de medicii specialiști respectiv terapeut, cardiolog și urolog, fapt invocat și în cererea de chemare în judecată. Din probele prezentate privind investigațiile efectuate la P 16 Pruncul în perioada 07.07.2025 – 14.07.2025 rezultă lipsa acestor examinări de către medicii indicați, precum și lipsa unei evaluări obiective de către un angiochirurg, deși afecțiunile sale sunt în stadiu cronic. Conform documentelor medicale, în diferite perioade a avut hemoragii ale sistemului venos, inclusiv în timpul somnului sau în timpul plimbărilor, fiind necesară intervenția serviciului de urgență. Potrivit protocoalelor medicale aplicabile în Republica Moldova, în asemenea cazuri este obligatorie spitalizarea de urgență și efectuarea unor investigații specific- ceia ce nu a fost realizat. Nu a fost examinat de angiochirurg și nu au fost efectuate analizele de laborator necesare, precum coagulograma, timpul de protrombină și altele. Aceste investigații sunt obligatorii, mai ales în contextul în care a avut hemoragii de 4–5 ori. Recent a efectuat analize care indică un nivel foarte scăzut protrombina (sub 50, în condițiile în care norma este 70–100), ceea ce demonstrează predispoziția la hemoragii. A mai atenționat și asupra afecțiunii glandei tiroide, unde există suspiciune de oncologie. În anul 2023 a efectuat investigații complexe, inclusiv evaluare ecografică conform sistemului european TIRADS, precum și analize hormonale (T3, T4, T3 liber, T4 liber, etc.), utilizate și în Republica Moldova. P16 Pruncul a indicat că hormonul tireotrop hipofizar (TSH) este de 3,6, ceea ce s-ar încadra în limite normale. Însă, în cazul său, încă din anul 2019, acest hormon are valori mult mai mici — aproximativ 0,1–0,2, ceea ce reprezintă de circa 40 de ori sub limita normei. Deși endocrinologul a indicat valoarea de 3,6, din rezultatele analizelor pe care le-a primit reiese din nou că nivelul TSH este de aproximativ 0,2, adică de 40 de ori sub limita normală. În condițiile unui asemenea nivel scăzut al TSH, trebuia să-i fie prescris tratament. Acest tratament este costisitor, însă, cu toate acestea, trebuia să-i fie indicat cel puțin din anul 2023, fapt care nu a fost realizat. De asemenea, i s-a recomandat efectuarea unei puncții a glandei tiroide sub ghidaj ecografic (biopsie), însă această recomandare nu a fost executată. Totodată, dorește să atragă atenția asupra afecțiunii prostatei, despre care a menționat anterior. Problemele au apărut în anul 2023, iar în anul 2024 a efectuat investigații și i-a fost prescris tratament de către medicul urolog, la data de 20.05.2024, în cadrul policlinicii „Sfânta Treime”. După tratament (cu durata de o lună), i s-a indicat necesitatea efectuării analizelor PSA (PSA total și PSA liber), obligatorii pentru excluderea oncologiei. Cu toate acestea, aceste investigații nu au fost efectuate, iar el nu a fost examinat de medicul urolog decât abia la începutul anului 2026, după multiple demersuri (inclusiv către avocatul poporului). Ulterior, a fost transportat pentru examinare, a efectuat investigații ecografice și i-a fost din nou prescris tratament. Boala însă progresează, iar după fiecare tratament medicamentos este obligatorie efectuarea investigațiilor de control (ecografice și de laborator). Acestea nu au fost realizate începând cu anul 2024, deși trebuiau efectuate la o lună după tratament. A trecut mai mult de un an până la o nouă examinare urologică, timp

în care s-a constatat progresia bolii. În acest context, invocă Legea nr. 263 din 08.10.2005 privind drepturile și obligațiile pacientului (art. 5 și art. 11), precum și prevederile Codului civil (art. 1400–1410), care reglementează modul de acordare a serviciilor medicale. În realitate, aceste prevederi nu sunt respectate. Procedura corectă ar presupune: consultul pacientului, audierea simptomelor, indicarea investigațiilor necesare (analize de laborator, investigații instrumentale, ecografie, consulturi de specialitate), urmate de stabilirea tratamentului, explicarea prognosticului, compatibilitatea medicamentelor și eventualele contraindicații. Acest proces nu a fost respectat în cazul său. În aceste condiții, el și rudele sale au solicitat efectuarea unor investigații medicale independente, atât în cadrul instituției PU-16, cât și la centrul „Sfânta Treime”. Acest drept este garantat de lege și trebuie respectat. Există contradicții evidente între investigațiile efectuate: unele indică lipsa hepatitei B și D sau a problemelor tiroidiene, în timp ce altele confirmă existența acestor afecțiuni. Acest fapt ridică semne de întrebare serioase privind obiectivitatea și calitatea serviciilor medicale prestate și poate constitui temei pentru constatarea prejudiciului cauzat sănătății. Din cauza nerespectării protocoalelor de examinare și tratament, bolile de care suferă au evoluat în forme mai grave, progresive și agresive, punând în pericol sănătatea și viața sa. În temeiul legislației menționate și având în vedere dezacordul său față de serviciile medicale acordate, are dreptul de a-i fi efectuate investigații medicale independente pentru: glanda tiroidă, hepatita B și D, adenomul de prostată, insuficiența venoasă cronică (membrele inferioare), precum și consulturi de specialitate la urolog, cardiolog, endocrinolog, flebolog și infecționist. Aceste investigații sunt necesare pentru o evaluare obiectivă, însă nu au fost efectuate în cadrul PU-16. A solicitat să se atragă atenție documentului emis de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cauza Jurcov vs Republica Moldova nr. 54792/21, aflată în faza de conciliere, prin care solicită plata unei compensații în sumă de 12.000 euro, precum și a cheltuielilor de judecată. În anul 2021, după apariția acestor afecțiuni, a parcurs procedurile la nivel național, ulterior sesizând Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a acceptat cauza spre examinare. Referitor la susținerile părții pârâte, potrivit cărora cauza nu ar putea fi examinată în procedură civilă, menționează că instanțele din Republica Moldova, în toate cele trei grade de jurisdicție, au examinat numeroase cauze similare în procedură civilă. De asemenea, face trimitere la Codul de procedură civilă, inclusiv la art. 5, precum și la jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție din 04.03.2026, prin care s-a statuat că nimănui nu i se poate refuza accesul la justiție în procedură civilă, din ce motiv a solicit admiterea cererii. În replica a indicat că, dorește să atragă atenția că, reprezentantul P17 Rezina nu a înțeles corect cererea de chemare în judecată, întrucât el a făcut referire la perioada 07.07.2025 – 14.07.2025, în care investigațiile medicale nu au fost efectuate în mod corespunzător.

La întrebarea instanței, a indicat că, în anul 2018, Penitenciarul P-16 Pruncul i-a confirmat diagnoza „hepatită”. De asemenea, analizele repetate efectuate pe parcursul

a cinci ani au confirmat această stare. Cu toate acestea, în prezent, autoritățile penitenciare susțin că este sănătos, ceea ce este contrar realității. Referitor la glanda tiroidă, a avut un nivel al hormonului hipofizar, TSH foarte scăzut, de 0,002, adică de aproximativ 40 de ori sub limita minimă, ceea ce necesită tratament adecvat. Totodată, examinările pentru T3, T4 liberi și calcitonină, care sunt esențiale pentru absorbția calciului în organism, nu au fost efectuate. Până în prezent, acest aspect nu i-a fost clarificat, deși necesită investigații medicale corecte. Aceasta reprezintă o încălcare a drepturilor sale la tratament și la examinări medicale corespunzătoare și nu a fost respectată nici de Penitenciarul P-17 Rezina, nici de Penitenciarul P-16 Pruncul. Policlinica „Sfânta Treime" nu este vinovată doar pentru faptul că nu i-au efectuat analiza hormonilor T3 și T4, consideră că responsabilitatea lor constă în faptul că nu i-au realizat examinările necesare în ansamblu. Până în prezent, nu s-a apreciat dacă nivelul hormonilor este scăzut, ridicat sau dacă există cauze autoimune, iar o diagnoză concretă nu i-a fost stabilită. Analiza efectuată la data de 28.08.2025, referitoare la hormonii TSH, T4, T3, TSH metoda imunofluorescență și anticorpi, nu oferă informații relevante, deoarece aceste analize nu reflectă nivelul hormonilor în formă liberă (T3 și T4). S-a adresat cu o cerere pentru efectuarea unei examinări medicale independente, la un alt medic endocrinolog ori la o altă instituție medicală din Republica Moldova, însă nu a primit răspuns. Această cerere a fost transmisă și instanței. La fel, a menționat că, nu este de acord cu concluzia medicului că nu este bolnav de hepatită, deoarece această boală este incurabilă. A atras atenția asupra situației privind sistemul cardiovascular. Având în vedere vârsta sa și afecțiunile existente, ar trebui să efectueze anual o cardiogramă completă. În prezent, are aritmii și tensiune ridicată, însă nu i-au fost efectuate ecocardiograme, ci doar electrocardiograme simple. Nu cunoaște concret ce diagnoză i-a fost stabilită însă cu siguranță, are aritmii și tensiune ridicată care ajunge la 200 de bătăi pe minut. Diferența dintre ecocardiogramă și cardiogramă este că, în timp ce cardiograma este o investigație simplă, ecocardiograma oferă rezultate mult mai detaliate referitoare la afecțiunile sistemului cardiovascular. Din iulie 2025 a avut probleme cardiace, iar în data de 24 octombrie a prezentat tensiune ridicată și dureri în zona inimii, iar administrația l-a mutat la etajul 1. De asemenea, are varicoza. În anii 2022, 2023, 2024 și la începutul anului 2025, a avut hemoragii la nivelul venelor membrelor inferioare. Până în prezent, nu i s-au efectuat investigațiile medicale necesare și nici tratamentele corespunzătoare, inclusiv procedurile chirurgicale necesare, cum ar fi scleroterapia, care ar fi putut opri hemoragiile. Totodată, medicii i-au prescris un bandaj compresiv stadiu II. În P-17 Rezina nu a fost disponibil acest tip de bandaj, astfel că i s-a furnizat un bandaj compresiv inadecvat, grad III, în loc de cel prescris de medic (21–30 mmHg). S-a adresat de mai multe ori către P-17 Rezina pentru efectuarea investigațiilor medicale independente. Penitenciarul nu dispune nici de personal medical specializat, nici de medicamentele necesare. A mai adăugat, în anii 2021–2022 s-a consultat la medicul urolog, care i-a prescris tratament și verificare

ulterioară, a solicitat Penitenciarului P-17 și P-16 consultația respectivă. Din cauza lipsei unui urolog în ultimii trei ani, nu a putut efectua investigațiile necesare, deși prezintă dureri în partea inferioară a abdomenului. În vara anului 2025, aflându-se în P-16, i-a comunicat medicului terapeut despre aceste dureri. A refuzat efectuarea procedurii FGDS, întrucât este posibilitate de a efectua aceasta procedură sub anestezie. În privința tratamentului medicamentos, medicamentele prescrise de medic pentru tensiune (Amlodipin, Lisidorpin etc.) nu îi sunt administrate; în schimb, administrează zilnic medicamentul Larista. În loc de Aspirină, folosește Cardiomagnyl, procurat de rudele sale. O mare parte dintre preparate sunt oferite de penitenciar. Preparatul Larista îl administrează în locul Amlodipinului sau Lisidorpinului. Preparatul Famotidina este similar cu Omeprozol și ajută la eliminarea lichidului din organism. Bandajul prescris de medic nu este disponibil în penitenciar, dar poate fi procurat din farmacie. Preparatul Troxerutin, destinat pentru vene, i-a fost oferit de P-17 Rezina, iar rudele i-au adus un medicament similar pentru completarea tratamentului. A mai explicat că, s-a adresat referitor la examinarea independentă în luna august către Policlinica „Sfânta Treime", P-16 și P-17 pentru a efectua o examinare medicală independentă. P-16 și Policlinica „Sfânta Treime" nu i-au oferit răspuns, iar P17 i-a comunicat că examinarea a fost efectuată în iulie 2025. Referitor la adresarea din cont propriu o să se adreseze cînd o să aibă bani.

La întrebarea reprezentantului P-17, Vasile Dabija, a indicat că, penitenciarul i-a oferit un bandaj compresiv, însă nu în mărimea prescrisă de medic. În cazul în care l-ar fi utilizat, consideră că i-ar fi agravat starea. Nu știe dacă bandajul era mai slab sau mai puternic decât cel prescris, pe cutie era menționat „size 4", însă bandajul era de fapt „size 3".

Reprezentantul P17-Rezina, Dabija Vasile, în ședința de judecată a menționat că, din pretențiile invocate de reclamant, precum și din cele relatate chiar de acesta, rezultă că i-a fost acordată asistență medicală. Este evident că reclamantul a beneficiat în mod constant de îngrijiri medicale, inclusiv de examinări efectuate în cadrul Policlinicii „Sfânta Treime", precum și de spitalizare în Penitenciarul nr. 16 – Pruncul. Acolo, reclamantul a fost supus unui șir de investigații medicale, inclusiv celor indicate chiar de acesta. Tratamentul a fost stabilit conform recomandărilor medicilor, iar reclamantului i-au fost repartizate preparatele corespunzătoare. În situația în care acesta a preferat utilizarea unui alt preparat, avea dreptul să îl procure din mijloace proprii, doar dacă preparatul respectiv nu se afla în stocul farmaciei instituției penitenciare. Faptul că, reclamantul nu este de acord cu anumite metode de examinare sau solicită investigații suplimentare, invocând presupusa imparțialitate sau incorectitudine a medicilor care l-au examinat anterior, nu a fost dovedit prin nici un mijloc de probă. De asemenea, afirmațiile privind presupuse refuzuri ale administrației sau neacordarea asistenței medicale nu sunt confirmate prin nici un act sau document prezentat instanței. Prin urmare, aceste afirmații pot fi apreciate ca fiind declarative, lipsite de suport juridic. Simplul fapt că reclamantul nu este de acord cu

concluziile Ministerului Justiției, ale instituțiilor medicale sau ale administrației sistemului penitenciar nu constituie probă și nu este susținut de documente oficiale examinate de instanță. Reieșind din cele de mai sus, solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă de reclamantul Jurcov Anatolie ca neîntemeiată, iar pretențiile indicate în cerere să fie apreciate ca declarative și neprobate. A indicat că, el a răspuns la întrebarea reclamantului cu privire la investigațiile independente. Administrația penitenciarului oferă medicamentele conform concluziei medicale. În situația în care reclamantului nu îi sunt convenabile aceste medicamente, acesta are posibilitatea de a le procura din mijloace proprii medicamente similare.

La întrebarea reclamantului a invocat că, fiecare persoană, cît și condamnatul reclamant are dreptul de a contesta orice concluzie medicală prin orice metodă legală prevăzută de lege, inclusiv prin solicitarea unei examinări medicale suplimentare. Aceasta reprezintă o chestiune distinctă de cea examinată astăzi.

A indicat că, nu cunoaște dacă reclamantul s-a adresat administrației penitenciarului cu privire la efectuarea unei examinări medicale din cont propriu. Acestea sunt date din evidența secretariatului. Totodată, nu cunoaște dacă Programul Unic de Asigurare Obligatorie de Asistență Medicală prevede acoperirea cheltuielilor pentru analiza hormonilor T3 și T4 în formă liberă și pentru calcitonină. Cunoaște însă că orice analiză se efectuează numai la indicația medicului. Nu poate preciza când și în ce situații se efectuează o examinare medicală independentă. Personalul medical este prezent, însă depinde de specialitatea acestuia. În present P-17 nu dispune de medic terapeut, însă există un contract cu Spitalul Raional Rezina, unde condamnații sunt escortați săptămânal pentru consultații.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, examinând în totalitatea lor materialele acumulate și probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acţiunea civilă înaintată de Anatolii Jurcov, reieşind din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform dispozițiilor art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (…) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform dispozițiilor art. 122 Cod de procedură civilă, (1) Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. (2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. (3) Se consideră inadmisibile probele obţinute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acţiuni ilegale. (4) Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanții la proces pînă la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 204 şi art. 372 alin.(1).

Conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încît fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu dispozițiile art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească
trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 240 Cod de procedură civilă, (1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. (…) (3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Instanța reține că, reclamantul invocă faptul că nu i-au fost acordate servicii medicale calificate în perioada 2023–2025, susținând existența unor pretinse neconcordanțe între rezultatele unor investigații medicale efectuate în diferite perioade și în diferite instituții medicale, precum și agravarea stării sale de sănătate.

În susținerea pretențiilor sale, reclamantul face trimitere la investigații medicale efectuate în cadrul PU-16 Pruncul în perioadele 15.08.2023–17.08.2023, 20.05.2024–22.05.2024 și 07.07.2025–14.07.2025, precum și la consultații efectuate în cadrul instituțiilor medico-sanitare, inclusiv Spitalul „Sfânta Treime”, susținând existența unor contradicții între rezultatele analizelor hormonale, hepatologice și imagistice.

De asemenea, reclamantul invocă pretinse încălcări ale drepturilor sale ca pacient prevăzute de Legea nr. 263/2005, ale Codului civil (art. 1400–1410), precum și ale art. 2 și art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, solicitând constatarea neacordării asistenței medicale calificate, a prejudiciului grav adus sănătății, precum și repararea prejudiciului moral în sumă de 15.000 Euro.

Totodată, reclamantul solicită dispunerea efectuării unui examen medical independent și a unui consiliu medical multidisciplinar.

La caz, reclamantul Jurcov Anatolii, este condamnat și deținut în Penitenciarului nr. 17 Rezina.

Instanța apreciază ca neîntemeiate argumentele reclamantului referitoare la pretinsa neacordare a serviciilor medicale calificate, încălcarea drepturilor sale de pacient, precum și încălcarea art. 2 și art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, instanța recține că, în conformitate cu art. 230 Codul de executare, (1) Dreptul la asistenţă medicală al persoanelor condamnate este garantat. (2) Condamnaţii beneficiază în mod gratuit de asistenţă medicală şi de medicamente în volumul stabilit de Programul unic al asigurării obligatorii de asistenţă medicală, în conformitate cu legislaţia în vigoare. (3) Acordarea asistenţei medicale gratuite se efectuează în unitatea medicală a instituţiei penitenciare după înscrierea prealabilă şi conform unui grafic aprobat de şeful penitenciarului, cu excepţia cazurilor de urgenţă.

Conform art.232 alin.(4) Cod de executare, prevede că, condamnatul beneficiază de asistenţa terapeutică, chirurgicală, psihiatrică, ginecologică şi stomatologică**.** ***Condamnatul poate, din cont propriu, să beneficieze şi de serviciile medicului privat.*** Procedura de accesare a serviciilor medicale private, din cont propriu, se stabileşte prin ordinul directorului Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor.

Totodată în conformitate cu Hotărîrea Guvernului, cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnaţi, nr. 583 din 26.05.2006, pct. 87. Deţinuţii au dreptul: (…) să beneficieze în mod gratuit de asistenţă medicală şi de medicamente.

Potrivit 501-507, asistența medicală potrivit legii se acordă de către un personal medical calificat, în mod gratuit, ori de cîte ori este necesar sau la cerere. Deţinuţii beneficiază de asistenţă terapeutică, chirurgicală, psihiatrică şi stomatologică. Pe cont propriu, condamnatul, cu acordul administraţiei penitenciare, iar prevenitul - cu acordul administraţiei penitenciare şi al organului de urmărire penală, al judecătorului de instrucţie sau al instanţei de judecată, pot beneficia şi de serviciile unui medic privat. Deţinuţii bolnavi care au nevoie de intervenţie medicală specializată de urgenţă sînt transferaţi neîntîrziat, sub pază şi supraveghere, în instituţiile medicale specializate ale sistemului administraţiei penitenciare sau în instituţiile curative publice ale Ministerului Sănătăţii. Procedura asigurării asistenţei medicale în penitenciare, este reglementată de Regulamentul cu privire la organizarea asistenţei medicale deţinuţilor în instituţiile penitenciare, aprobat de Ministerul Justiţiei şi coordonat cu Ministerul Sănătăţii.

Conform Regulamentului cu privire la organizarea asistenței medicale a deţinuţilor în instituţiile penitenciare, aprobat prin Ordinul MJ, nr. 343 din 29.12.2022, pct. 2-4. Acordarea asistenţei medicale deţinuţilor în instituţiile penitenciare se efectuează conform prevederilor legislaţiei execuţional - penale,

actelor normative internaţionale la care Republica Moldova este parte, actelor normative ale Ministerului Sănătăţii, ale Ministerului Justiţiei, precum şi ale prezentului Regulament. Serviciile medicale şi achiziţionarea de medicamente şi consumabile necesare pentru implementarea lor sunt finanţate din bugetul de stat în măsura, condiţiile şi modul stabilit pentru a corespunde Programului unic al asigurării obligatorii de asistenţă medicală. Asigurarea îngrijirilor medicale pentru deţinuţi constituie o obligaţie şi o responsabilitate a statului, care este realizată de către administraţia penitenciară prin structurile sale medicale, precum şi la necesitate de către Ministerul Sănătăţii prin intermediul Centrului Naţional de Asigurări în Medicină, programelor naţionale şi altor instituţii/surse disponibile.

Conform pct. 5 aceluiași Regulament, asistenţa medicală se acordă deţinuţilor în instituţiile penitenciare în mod programat sau de urgenţă, de către un personal calificat, în mod gratuit, în conformitate cu legislaţia. Deţinuţii în instituţiile penitenciare beneficiază în mod gratuit de asistenţă medicală şi de medicamente în volumul stabilit de Programul unic al asigurării obligatorii de asistenţă medicală (în continuare – Program unic) şi Programele naţionale. Tratamentul oferit deţinuţilor trebuie să includă îngrijiri (nursing), nutriţie adecvată şi alimentare dietetică în corespundere cu protocoalele medicale.

Instanţa reţine că, reclamantul îşi întemeiază pretenţiile în principal pe existenţa unor pretinse neconcordanţe între rezultatele investigaţiilor medicale efectuate în diferite perioade, respectiv în anii 2023, 2024 şi 2025, precum şi pe existenţa unor concluzii medicale diferite formulate de diverşi specialişti.

Totodată, reclamantul invocă faptul că rezultatele unor analize hormonale, hepatologice şi imagistice nu coincid cu rezultatele obţinute anterior şi apreciază că aceste circumstanţe demonstrează lipsa unei evaluări medicale corecte şi complete.

Instanţa apreciază că aceste argumente nu pot fi reţinute din următoarele considerente.

Faptul că anumite investigaţii medicale efectuate la diferite intervale de timp au indicat rezultate distincte nu constituie, prin sine, dovada unei erori medicale şi nici a neacordării asistenţei medicale calificate. Evoluţia stării de sănătate a pacientului, modificarea parametrilor biologici în timp, metodele diferite de investigare şi aprecierea clinică efectuată de specialişti diferiţi pot conduce la concluzii medicale distincte, fără ca acest fapt să demonstreze încălcarea obligaţiilor profesionale de către personalul medical.

Mai mult, reclamantul care nu are studii medicale, nu a prezentat nici un raport de expertiză medico-legală, aviz al unei comisii medicale sau alt mijloc de probă apt să confirme că investigaţiile efectuate de instituţiile pârâte au fost realizate cu încălcarea protocoalelor medicale ori că diagnosticele stabilite au fost eronate ca urmare a unor acţiuni culpabile ale personalului medical.

Din contra, din înscrisurile anexate la dosar rezultă că, reclamantul a beneficiat în mod repetat de consultaţii medicale şi investigaţii de specialitate. Acesta a fost

examinat în cadrul Penitenciarului nr. 16 Pruncul, în cadrul Penitenciarului nr. 17 Rezina, precum şi în cadrul instituţiilor medico-sanitare publice, fiind supus analizelor de laborator, investigaţiilor imagistice şi consultaţiilor de specialitate.

Prin urmare, materialele cauzei nu confirmă susţinerile reclamantului privind neacordarea asistenţei medicale sau lipsirea acestuia de acces la servicii medicale.

Instanţa respinge şi argumentul reclamantului referitor la pretinsa încălcare a dreptului la opinie medicală alternativă. Or, conform art. 5 lit. e) din Legea nr. 263 din 27.10.2005 privind drepturile şi responsabilităţile pacientului, pacientul are dreptul la opinie medicală alternativă şi primirea recomandărilor altor specialişti, ***la solicitarea sa ori a reprezentantului său legal (a rudei apropiate)***, în modul stabilit de legislaţie. Iar conform materialelor cauzei, se reține că, reclamantul sau reprezentantul său legal (ruda apropiată) nu au solicitat să fie consultat pentru a i se oferi o opinie medicală alternativă. Astfel, în cazul în care Jurcov Anatolii nu a fost deacord cu concluziile specialiștilor din IMS „Sfânta Treime" putea să înainteze o cerere către administrația Penitenciarului nr. 17 Rezina pentru a efectua o consultație la un alt medic privat, pe cont propriu, pentru a obține o opinie (concluzie) medical alternativă.

Din materialele cauzei nu rezultă că, reclamantul sau reprezentantul său legal ar fi formulat o solicitare privind acordarea unei opinii medicale alternative care să fi fost respinsă de către pârâţi. Or, legislaţia execuţional-penală îi oferea posibilitatea de a beneficia, în condiţiile legii (art.232 alin.(4) Cod de executare), ***din cont propriu de serviciile medicului privat pentru a obține o concluzie alternativă***.

Instanţa nu poate reţine nici argumentul reclamantului privind pretinsa încălcare a art. 231 şi art. 232 din Codul de executare.

Chiar dacă reclamantul invocă lipsa unor specialişti medicali în cadrul instituţiei penitenciare în care execute pedeapsa şi pretinsa nerespectare a periodicităţii anumitor examinări medicale, aceste circumstanţe nu demonstrează prin ele însele că reclamantul a fost lipsit de asistenţă medicală sau că autorităţile au refuzat acordarea acesteia.

Dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că reclamantul a beneficiat de monitorizare medicală constantă, consultaţii şi investigaţii de specialitate, inclusiv în instituţii medicale specializate din afara penitenciarului.

Faptul că în Penitenciarul nr. 17 Rezina lipsește medicul terapeut, la fel nu poate conduce automat la concluzia că reclamantului nu i-a fost acordată asistența medicală necesară, or din contractul nr. 33 CMV încheiat între Penitenciarul nr. 17 și IMSP Spitalul rational Rezina, rezultă că instituția medicală s-a obligat să presteze următoarele servicii medicale: 1)Prestarea serviciilor medicale urgente, inclusivconsultația medicului de garda; 2) servicii de laborator urgente; 3) consultația medicilor de profil îngust; 4)Investigații radiologice de urgență; 5) Investigații de urgență inclusiv ECG și USG (f.d.97-108).

Referitor la invocarea art. 2 şi art. 3 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa reţine că, potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor

Omului, pentru constatarea unei încălcări este necesară demonstrarea existenţei unor deficienţe grave în acordarea asistenţei medicale, a unei lipse vădite de îngrijire medicală ori a unor omisiuni susceptibile să genereze un risc real şi serios pentru viaţa sau integritatea fizică a persoanei.
Or, din ansamblul probelor administrate nu rezultă că reclamantul ar fi fost lipsit de acces la servicii medicale, că autorităţile ar fi ignorat necesităţile sale medicale sau că ar fi existat o lipsă de asistenţă medicală de o asemenea gravitate încât să atingă pragul minim de severitate impus de art. 2 şi art. 3 din Convenţie.

Astfel, din declarațiile reclamantului, dar și din materialele cauzei rezultă că JurcovAnatolii a primit de la Penitenciarul nr. 17 preparatele medicale indicate de medici. La fel acesta a primit ciorapi compresivi, care i-au fost prescriși de medicul de specialitate (f.d.109-132).

În ceea ce priveşte solicitarea reclamantului privind efectuarea unui examen medical independent şi convocarea unui consiliu medical multidisciplinar, instanţa o apreciază ca neîntemeiată.

Instanţa reţine că, obiectul prezentului litigiu îl constituie examinarea pretenţiilor formulate de reclamant privind pretinsele încălcări ale drepturilor sale, dar nu stabilirea unui nou diagnostic medical sau reevaluarea generală a stării sale de sănătate.

Mai mult, materialele cauzei conţin documentaţie medicală amplă, rezultate ale investigaţiilor efectuate în mai multe perioade şi concluzii ale medicilor specialişti, iar reclamantul nu a demonstrat existenţa unor împrejurări care nu pot fi elucidate pe baza probelor deja administrate şi care ar justifica necesitatea convocării unui consiliu medical ori efectuării unui examen medical independent în cadrul prezentului litigiu.

Prin urmare, instanţa concluzionează că pretenţiile reclamantului privind constatarea neacordării serviciilor medicale calificate, constatarea încălcării drepturilor pacientului, constatarea încălcării art. 2 şi art. 3 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, precum şi solicitarea privind efectuarea unui examen medical independent şi convocarea unui consiliu medical multidisciplinar sunt neîntemeiate şi urmează a fi respinse.

Solicitarea privind încasarea prejudiciului moral, în sumă de 15 000 Euro, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Conform art. 2037 alin. (1) și (2) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și

gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, precum și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Instanța reține că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unei fapte ilicite, existența prejudiciului, existența raportului de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, precum și existența vinovăției autorului. Lipsa uneia dintre aceste condiții exclude, de regulă, angajarea răspunderii civile delictuale.

Totodată, prejudiciul moral reprezintă suferințele fizice și psihice cauzate unei persoane prin încălcarea drepturilor și intereselor sale nepatrimoniale ocrotite de lege, iar existența acestuia nu poate fi prezumată, ci urmează a fi dovedită prin probe pertinente și concludente.

În acest sens, instanța reține că, prin hotărârea dată, nu s-a constatat neacordarea asistenței medicale reclamantului, încălcarea drepturilor sale de pacient, încălcarea prevederilor art. 2 și art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și nici existența unor acțiuni sau inacțiuni ilicite imputabile pârâților.

Dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că reclamantul a beneficiat de consultații medicale, investigații de laborator și examinări de specialitate, atât în cadrul instituțiilor penitenciare, cât și în cadrul instituțiilor medico-sanitare publice, nefiind demonstrată existența unui refuz de acordare a asistenței medicale sau a unei conduite contrare obligațiilor
legale care reveneau pârâților.

Instanța mai reține de asemenea, că reclamantul nu a prezentat probe care să confirme existența unor suferințe morale distincte, generate nemijlocit de conduita pretins ilicită a pârâților și nici nu a demonstrat existența unei legături cauzale între acțiunile sau inacțiunile imputate acestora și prejudiciul moral pretins. Or, simpla invocare a unor pretinse suferințe morale și solicitarea unei compensații bănești nu sunt suficiente pentru angajarea răspunderii civile delictuale, în lipsa probelor care să confirme întrunirea condițiilor prevăzute de lege.

În același context, instanța reține că, potrivit art. 5 lit. e) din Legea nr. 263 din 27.10.2005 privind drepturile și responsabilitățile pacientului, pacientul are dreptul la opinie medicală alternativă și la primirea recomandărilor altor specialiști, iar conform art. 232 alin. (4) Cod de executare, condamnatul poate beneficia, din cont propriu, și de serviciile unui medic privat. Cu toate acestea, din materialele cauzei nu rezultă că reclamantul ar fi fost lipsit de posibilitatea exercitării acestor drepturi.

Prin urmare, reclamantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite imputabile pârâților, a unui prejudiciu moral efectiv, a raportului de cauzalitate dintre conduita imputată și prejudiciul pretins, precum și a celorlalte condiții necesare pentru angajarea răspunderii civile delictuale.

În consecință, instanța concluzionează că nu sunt întrunite condițiile legale pentru repararea prejudiciului moral prevăzute de art. 1998, art. 2036 și art. 2037 Cod civil, motiv pentru care pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 15 000 Euro cu titlu de prejudiciu moral urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, având în vedere circumstanțele de fapt constatate, probele administrate și dispozițiile legale aplicabile raportului juridic dedus judecății, instanța ajunge la concluzia că pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate și neprobate. Or, reclamantul nu a prezentat probe suficiente și pertinente care să confirme încălcarea drepturilor invocate, existența unei conduite ilicite din partea pârâților și a celorlalte condiții prevăzute de lege pentru admiterea acțiunii. În consecință, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă integral ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 5 lit.e) din Legea nr. 263 din 27.10.2005, art.231-232 Cod de executare, art.94, 98, 236 – 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Jurcov Anatolii împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina, Penitenciarului nr. 16 Pruncul și SCM „Sfînta Treime”, cu privire la încasarea prejudiciului moral și convocarea Consiliul medical pentru a fi efectuate cercetări și expertiză, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediu Rezina, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Veronica Cuculescu